

ภาคผนวก

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่

Copyright© by Chiang Mai University
All rights reserved

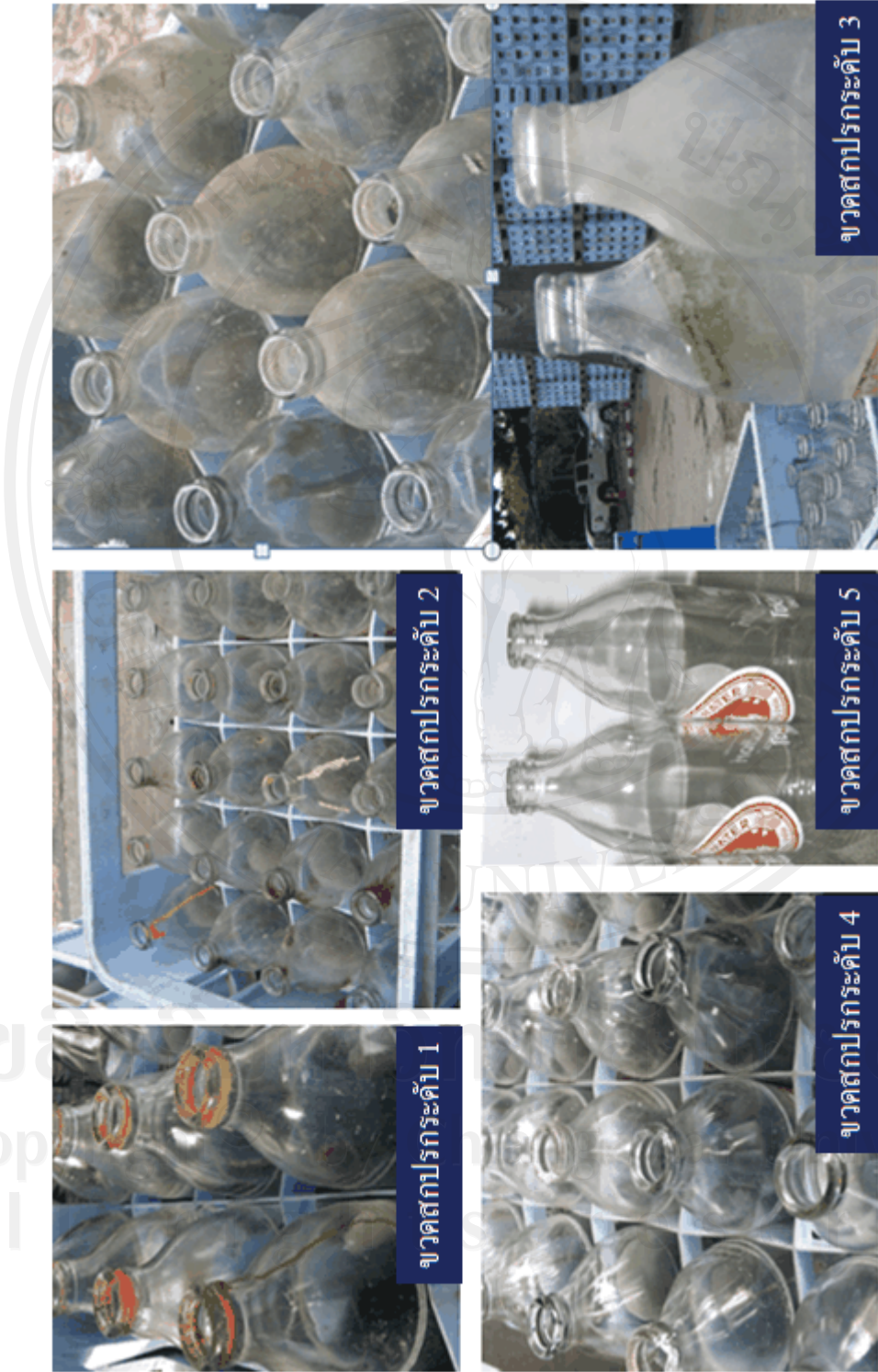

ภาคผนวก ก

ภาพประกอบงานวิจัย

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่

Copyright© by Chiang Mai University
All rights reserved

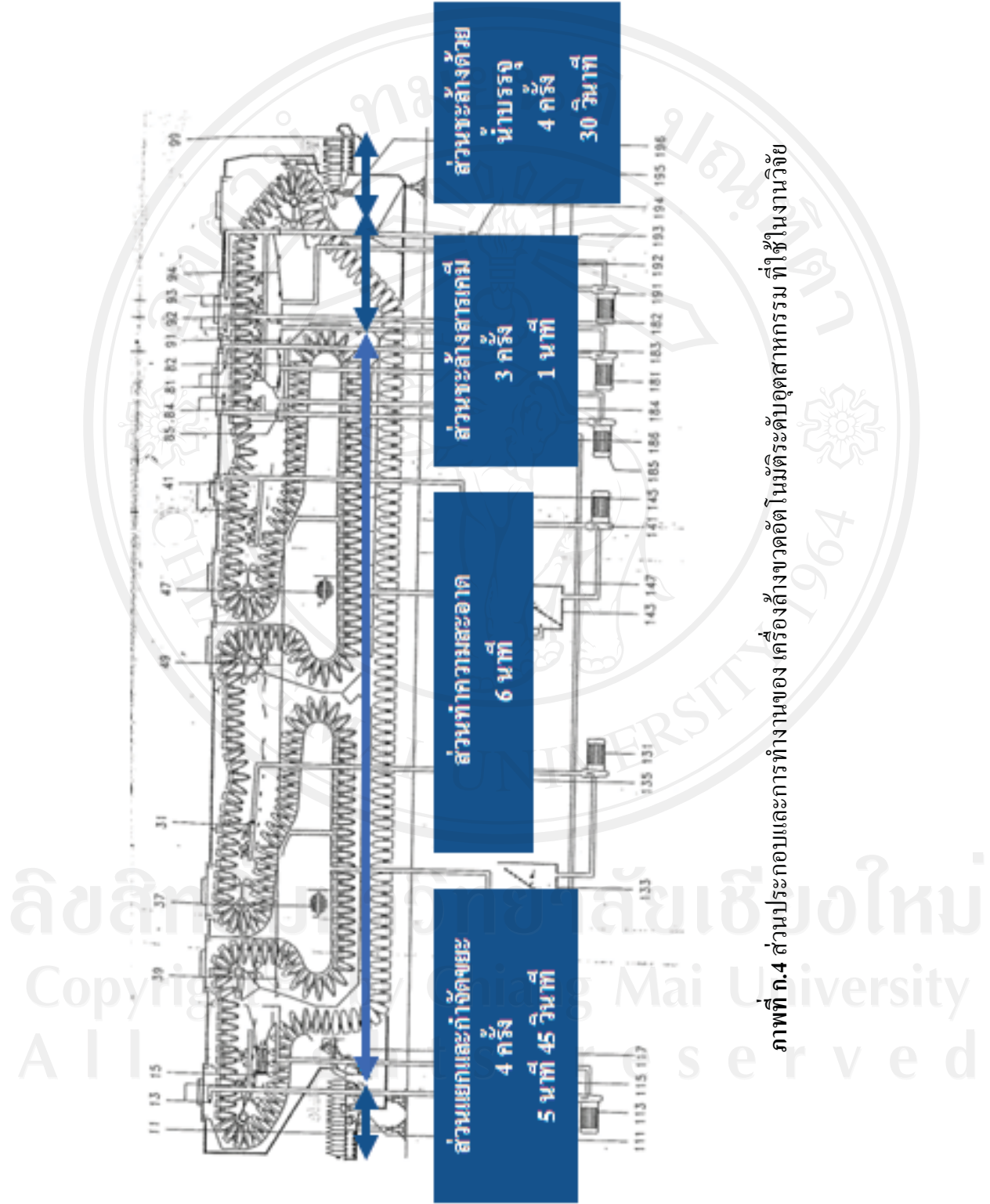
ภาพที่ ก.1 ลักษณะทางกายภาพของขวดเปล่าที่ใช้แล้ว แบ่งตามสติกปรกของขวดเป็น 5 ระดับ

ภาพที่ ก.2 ลักษณะขวดเปล่าที่ใช้แล้วเปรียบเทียบกับก่อนและหลังผ่านกระบวนการล้างภายใต้สภาวะปกติของโรงงาน

ภาพที่ ก.3 เครื่องล้างขวดอัตโนมัติระดับอุตสาหกรรม ที่ใช้ในงานวิจัย

ภาพที่ ก.4 ส่วนประกอบและการทำงานของ เครื่องล้างขวดอัตโนมัติระดับอุตสาหกรรม ที่ใช้ในงานวิจัย

ภาพที่ ก.5 ชุดล้างขวดด้วยน้ำร้อนระดับห้องปฏิบัติการ คัดแปลงจากอ่างน้ำควบคุมอุณหภูมิต่อด้วย
ปั๊มปรับระดับแรงดัน ฟังสายฉีดน้ำ

ภาพที่ ก.6 ลักษณะของกระดาษกรองก่อนและหลังการตรวจคุณภาพทางจุลชีววิทยา

ภาคผนวก ข

ตารางประกอบงานวิจัย

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่

Copyright© by Chiang Mai University
All rights reserved

ตารางที่ ข.1 จำนวนขวดเปล่าโซดาใช้แล้วที่ถูกคัดแบ่งระดับ 5 ระดับตามมาตรฐานของโรงงาน

ระดับความสกปรกของขวด	จำนวนขวด	
	ขวด	ร้อยละ
ระดับที่ 1	877	1.83%
ระดับที่ 2	4,024	8.38%
ระดับที่ 3	28,125	58.59%
ระดับที่ 4	11,134	23.20%
ระดับที่ 5	3,840	8.00%
รวม	48,000	100.00%

ตารางที่ ข.2 ตารางแสดงต้นทุนที่ใช้ในการล้างขวดภายใต้สภาวะปกติของโรงงาน

ต้นทุนที่ใช้ในกระบวนการล้างขวด	สภาวะปกติของโรงงาน
จำนวนสารละลายโซเดียมไฮดรอกไซด์ที่ใช้เฉลี่ยต่อเดือน(กก.)	7,029.40
ราคาสารละลายโซเดียมไฮดรอกไซด์เฉลี่ย (บาท/กก.)	7.60
ราคาสารละลายโซเดียมไฮดรอกไซด์เฉลี่ยต่อปี	641,081.28
จำนวนสารละลายเพิ่มความวาวที่ใช้เฉลี่ยต่อเดือน (กก.)	958.50
ราคาสารละลายเพิ่มความวาวเฉลี่ย (บาท/กก.)	75.86
ราคาสารละลายเพิ่มความวาวเฉลี่ยต่อปี	872,541.72
ต้นทุนสารเคมีที่ใช้ในกระบวนการล้างขวด (บาทต่อปี)	1,513,623.00
จำนวนน้ำมันเตาที่ใช้เฉลี่ยต่อเดือน (กก.)	5,160
ราคาน้ำมันเตาเฉลี่ย (บาท/กก.)	23.50
ต้นทุนพลังงาน (น้ำมันเตา) ที่ใช้ในกระบวนการล้างขวด (บาทต่อปี)	1,455,120.00
ต้นทุนรวมใช้ในกระบวนการล้างขวด (บาทต่อปี)	2,968,743.00

ภาคผนวก ก

การเตรียมสารเคมีและอาหารเลี้ยงเชื้อ

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่

Copyright© by Chiang Mai University
All rights reserved

ค.1 การเตรียมสารละลายฟุคซิน (fuchsin indicator)

ซังสารฟุคซิน 1.0 กรัม ใส่ลงในขวดปรับปริมาตร ขนาด 1,000 มิลลิลิตร ละลายด้วยเอทานอลปริมาณ 500 มิลลิลิตร คนจนละลายหมด แล้วปรับปริมาตรด้วยน้ำกลั่นปราศจากก๊าซคาร์บอนไดออกไซด์ จนได้ปริมาตร 1,000 มิลลิลิตร

ค.2 การเตรียมจานอาหารเลี้ยงเชื้อแบบวุ้นแข็งสำหรับเลี้ยงแบคทีเรียทั้งหมด

นำอาหารเลี้ยงเชื้อสำเร็จสำหรับเลี้ยงแบคทีเรียทั้งหมด (nutrient agar) ไปผ่านการหลอมโดยใช้อ่างน้ำควบคุมอุณหภูมิที่ 95 องศาเซลเซียส หลอมให้เป็นสารละลายเนื้อเดียวกัน จากนั้นนำไปนึ่งฆ่าเชื้อด้วยเครื่องนึ่งฆ่าเชื้อ ที่อุณหภูมิ 121 องศาเซลเซียส นาน 15 นาที นำอาหารที่ผ่านการฆ่าเชื้อเทลงในจานเพาะเชื้อ ที่ผ่านกระบวนการฆ่าเชื้อโดยการอบด้วยความร้อนที่อุณหภูมิ 180 องศาเซลเซียส นาน 2 ชั่วโมง ปริมาตร 5 มิลลิลิตร รอจนกว่าอาหารเลี้ยงเชื้อที่เทจะเย็นและแข็งตัวเป็นวุ้นจะได้จานอาหารเลี้ยงเชื้อแบบวุ้นแข็งสำหรับเลี้ยงแบคทีเรียทั้งหมด

ค.3 การเตรียมจานอาหารเลี้ยงเชื้อแบบวุ้นแข็งสำหรับเลี้ยงเชื้อรา

นำอาหารเลี้ยงเชื้อสำเร็จสำหรับเลี้ยงเชื้อรา (wort agar) ไปผ่านการหลอมโดยใช้อ่างน้ำควบคุมอุณหภูมิที่ 95 องศาเซลเซียส หลอมให้เป็นสารละลายเนื้อจากนั้นนำไปนึ่งฆ่าเชื้อด้วยเครื่องนึ่งฆ่าเชื้อ ที่อุณหภูมิ 121 องศาเซลเซียส นาน 15 นาที นำอาหารที่ผ่านการฆ่าเชื้อเทลงในจานเพาะเชื้อ ที่ผ่านกระบวนการฆ่าเชื้อโดยการอบด้วยความร้อนที่อุณหภูมิ 180 องศาเซลเซียส นาน 2 ชั่วโมง ปริมาตร 10 มิลลิลิตร รอจนกว่าอาหารเลี้ยงเชื้อที่เทจะเย็นและแข็งตัวเป็นวุ้น จะได้จานอาหารเลี้ยงเชื้อแบบวุ้นแข็งสำหรับเลี้ยงเชื้อรา

ค.4 การเตรียมสารละลายน้ำเกลือความเข้มข้นร้อยละ 0.85 โดยมวลต่อปริมาตร (0.85 % w/v sodium chloride)

ซังเกลือโซเดียมคลอไรด์ 8.5 กรัม ใส่ลงในขวดปรับปริมาตร ขนาด 1,000 มิลลิลิตร ละลายด้วยน้ำกลั่นปราศจากก๊าซคาร์บอนไดออกไซด์ปริมาณเล็กน้อยจนละลายหมด แล้วปรับปริมาตรด้วยน้ำกลั่นจนได้ปริมาตร 1,000 มิลลิลิตร จากนั้นนำสารละลายน้ำเกลือที่ได้ไปนึ่งฆ่าเชื้อด้วยเครื่องนึ่งฆ่าเชื้อ ที่อุณหภูมิ 121 องศาเซลเซียส นาน 15 นาที

ค.5 การเตรียมสารละลายเมทิลออเรนจ์ (methyl orange indicator)

ชั่งสารเมทิลออเรนจ์ 0.5 กรัม ใส่ลงในขวดปรับปริมาตร ขนาด 1,000 มิลลิลิตร ละลายด้วยน้ำกลั่นปราศจากก๊าซคาร์บอนไดออกไซด์ ปริมาณเล็กน้อยจนละลายหมด แล้วปรับปริมาตรด้วยน้ำกลั่นปราศจากก๊าซคาร์บอนไดออกไซด์ จนได้ปริมาตร 1,000 มิลลิลิตร

ค.6 การเตรียมสารละลายไทมอล์ฟทาเลิน (thymolphthalein indicator)

ชั่งไทมอล์ฟทาเลิน 1.0 กรัม ใส่ลงในขวดปรับปริมาตร ขนาด 1,000 มิลลิลิตร ละลายด้วยเอทานอลปริมาณ 500 มิลลิลิตร คนจนละลายหมด แล้วปรับปริมาตรด้วยน้ำกลั่นปราศจากก๊าซคาร์บอนไดออกไซด์จนได้ปริมาตร 1,000 มิลลิลิตร

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright© by Chiang Mai University
All rights reserved

ง.1 จำนวนขวดที่ต้องนำกลับไปล้างซ้ำ (rework)

การคำนวณต้นทุนที่ใช้ในขั้นตอนการนำขวดเปล่าที่ผ่านการล้างขวดและมีการตกค้างของสารเคมีกลับไปล้างซ้ำ (rework) ได้คำนวณโดยใช้ข้อมูลการของกระบวนการล้างขวดด้วยเครื่องล้างขวดอัตโนมัติ ในช่วงเดือนมกราคม – ธันวาคม พ.ศ. 2553 เป็นฐานข้อมูล

เมื่อพิจารณาข้อมูลการล้างขวดของโรงงานแห่งนี้ ซึ่งมีกำลังในการล้างขวด 36,000 ขวดต่อชั่วโมง เดินเครื่องจักรอย่างน้อย 8 ชั่วโมงต่อวัน อย่างน้อย 20 วันต่อเดือน แสดงว่า

$$\begin{aligned} \text{กำลังการล้างขวดต่อเดือน} &= 36,000 \times 8 \times 20 \text{ ขวด} \\ &= 5,760,000 \text{ ขวด} \end{aligned}$$

จากผลการวิจัย พบว่าการล้างขวดภายใต้สภาวะปกติของโรงงาน พบปัญหาการตกค้างของสารเคมีทำความสะอาด ได้แก่

การตกค้างของสารละลายโซเดียมไฮดรอกไซด์	ร้อยละ 1.33
การตกค้างของสารละลายเพิ่มความวาว	ร้อยละ 1.67
คิดเป็นการตกค้างของสารเคมีทำความสะอาดรวม	ร้อยละ 3.00

ขณะที่การล้างขวดภายใต้สภาวะที่ดีที่สุดของโรงงาน ปัญหาการตกค้างของสารเคมีทำความสะอาด คิดเป็นร้อยละ 1.00 เกิดผลต่างคิดเป็นร้อยละ 2.00 ซึ่งคือจำนวนขวดที่พบการตกค้างของสารเคมีที่ลดลง แสดงว่า

ล้างขวดทั้งหมดภายใต้สภาวะที่ดีที่สุด	100	ขวด	
ลดปัญหาการตกค้างของสารเคมีลงได้	2	ขวด	
ดังนั้นหากล้างขวดทั้งหมดภายใต้สภาวะที่ดีที่สุด	5,760,000		ขวดต่อเดือน
ลดปัญหาการตกค้างของสารเคมีลงได้	=	(2 / 100) x 5,760,000	ขวดต่อเดือน
	=	115,200	ขวดต่อเดือน
หรือลดการนำกลับไปล้างซ้ำ (rework)	=	115,200	ขวดต่อเดือน
	=	115,200 x 12	ขวดต่อปี
	=	1,382,400	ขวดต่อปี

ง.2 ต้นทุนกระบวนการล้างขวด

การคำนวณต้นทุนที่ใช้ในกระบวนการล้างขวดนี้ ได้คำนวณจากราคาวัตถุดิบที่ใช้ในกระบวนการล้างขวด ได้แก่ สารเคมีที่ใช้ น้ำมันเตาที่ใช้ในการอุ่นไอน้ำ และปริมาณการผลิต โดยใช้ข้อมูลการของการผลิตโซดาขนาด 400 มิลลิลิตร ในช่วงเดือนมกราคม – ธันวาคม พ.ศ. 2553 เป็นฐานข้อมูล ซึ่งต้นทุนการผลิตนี้ไม่รวมค่าแรงงาน ค่าเสื่อมราคาของเครื่องจักรและอุปกรณ์ต่างๆ

ง.2.1 ต้นทุนสารเคมีที่ใช้ในกระบวนการล้างขวด

จากสถานะปกติของโรงงาน ซึ่งประกอบด้วย ใช้สารละลายโซเดียมไฮดรอกไซด์ความเข้มข้นร้อยละ 2.50 โดยมีผลต่อปริมาตร สารละลายเพิ่มความวาว ความเข้มข้นร้อยละ 0.60 โดยมีผลต่อปริมาตร และสถานะที่เหมาะสมที่สุดที่ได้จากการทดลอง ซึ่งประกอบด้วย ใช้สารละลายโซเดียมไฮดรอกไซด์ความเข้มข้นร้อยละ 2.74 โดยมีผลต่อปริมาตร สารละลายเพิ่มความวาว ความเข้มข้นร้อยละ 0.40 โดยมีผลต่อปริมาตร

ต้นทุนสารละลายโซเดียมไฮดรอกไซด์

จากผลการวิจัย พบว่าสถานะที่เหมาะสมที่สุดที่ได้จากวิจัยใช้ความเข้มข้นของสารละลายโซเดียมไฮดรอกไซด์มากกว่าสถานะปกติของโรงงานเท่ากับ 0.24

$$\begin{aligned} \text{คิดเป็นร้อยละที่เพิ่มขึ้น} &= \{(2.74 - 2.50) / 2.50\} \times 100 \\ &= 9.60 \end{aligned}$$

จากข้อมูลในช่วงเดือนมกราคม – ธันวาคม พ.ศ. 2553 พบว่า สถานะปกติของโรงงานใช้สารละลายโซเดียมไฮดรอกไซด์ เฉลี่ย 7,029.40 กิโลกรัมต่อเดือน หรือ 84,352.80 กิโลกรัมต่อปี จากราคาของสารละลายโซเดียมไฮดรอกไซด์ 7.60 บาทต่อกิโลกรัม

คิดเป็นราคาสารละลายโซเดียมไฮดรอกไซด์

$$\begin{aligned} &= 84,352.80 \times 7.60 \quad \text{บาทต่อปี} \\ &= 641,081.28 \quad \text{บาทต่อปี} \end{aligned}$$

ดังนั้นเมื่อสถานะที่เหมาะสมที่สุดที่ได้จากวิจัยใช้สารละลายโซเดียมไฮดรอกไซด์เพิ่มขึ้นอีกร้อยละ 9.60

คิดเป็นราคาสารละลายโซเดียมไฮดรอกไซด์

$$= \{(100 + 9.6) / 100\} \times 641,081.280 \quad \text{บาทต่อปี}$$

$$= 702,625.08 \quad \text{บาทต่อปี}$$

แสดงว่า

สถานะปกติของโรงงานใช้สารละลายโซเดียมไฮดรอกไซด์ เฉลี่ย 641,081.28 บาทต่อปี
สถานะที่เหมาะสมที่สุดที่หาได้จากวิจัยใช้สารละลายโซเดียมไฮดรอกไซด์ เฉลี่ย
702,625.08 บาทต่อปี

ต้นทุนสารละลายเพิ่มความวาว

จากผลการวิจัย พบว่าสถานะที่เหมาะสมที่สุดที่หาได้จากวิจัยใช้ความเข้มข้นของ
สารละลายเพิ่มความวาวน้อยกว่าสถานะปกติของโรงงานเท่ากับ 0.20

$$\text{คิดเป็นร้อยละที่ลดลง} = \{(0.60 - 0.40) / 0.60\} \times 100$$

$$= 33.33$$

จากข้อมูลในช่วงเดือนมกราคม – ธันวาคม พ.ศ. 2553 พบว่า สถานะปกติของโรงงานใช้
สารละลายเพิ่มความวาว เฉลี่ย 958.50 กิโลกรัมต่อเดือน หรือ 11,502.00 กิโลกรัมต่อปี จาก
ราคาของสารละลายเพิ่มความวาว 75.86 บาทต่อกิโลกรัม

$$\text{คิดเป็นราคาสารละลายเพิ่มความวาว} = 11,502 \times 75.86 \quad \text{บาทต่อปี}$$

$$= 872,541.72 \quad \text{บาทต่อปี}$$

ดังนั้นเมื่อสถานะที่เหมาะสมที่สุดที่หาได้จากวิจัยใช้สารละลายเพิ่มความวาวลดลงอีกร้อย
ละ 33.3

คิดเป็นราคาสารละลายเพิ่มความวาว

$$= \{(100 - 33.333) / 100\} \times 872,541.72 \quad \text{บาทต่อปี}$$

$$= 581,723.56 \quad \text{บาทต่อปี}$$

แสดงว่า

สถานะปกติของโรงงานใช้สารละลายเพิ่มความวาวเฉลี่ย 872,541.72 บาทต่อปี
สถานะที่เหมาะสมที่สุดที่หาได้จากวิจัยใช้สารละลายเพิ่มความวาวเฉลี่ย 581,723.56 บาท
ต่อปี

ต้นทุนสารเคมีที่ใช้ในกระบวนการล้างขวดรวม

$$\begin{aligned} \text{ต้นทุนสารเคมีรวม} &= \text{ต้นทุนสารละลายโซเดียมไฮดรอกไซด์} + \\ &\text{ต้นทุนสารละลายเพิ่มความขาว} \end{aligned}$$

สถานะปกติของโรงงาน

$$\begin{aligned} \text{ใช้ต้นทุนสารเคมีรวม} &= 641,081.28 + 872,541.72 && \text{บาทต่อปี} \\ &= 1,513,623.00 && \text{บาทต่อปี} \end{aligned}$$

สถานะที่เหมาะสมที่สุดที่หาได้จากวิจัย

$$\begin{aligned} \text{ใช้ต้นทุนสารเคมีรวม} &= 702,625.08 + 581,723.56 && \text{บาทต่อปี} \\ &= 1,284,348.64 && \text{บาทต่อปี} \end{aligned}$$

เมื่อคิดเป็นความต่างของต้นทุนสารเคมีรวมที่ใช้ในกระบวนการล้างขวด ระหว่างสถานะปกติของโรงงานและสถานะที่เหมาะสมที่สุดที่หาได้จากวิจัย พบว่า

$$\begin{aligned} \text{ต้นทุนสารเคมีรวมที่ลดลง} &= 1,513,623.00 - 1,284,348.64 && \text{บาทต่อปี} \\ &= 229,274.36 && \text{บาทต่อปี} \end{aligned}$$

$$\begin{aligned} \text{หรือคิดเป็นร้อยละที่ลดลง} &= (229,274.36 / 1,513,623.00) \times 100 \\ &= 15.13 \end{aligned}$$

ง.2.2 ต้นทุนพลังงานที่ใช้ในกระบวนการล้างขวด

จากสถานะปกติของโรงงาน ซึ่งใช้น้ำมันเตาเป็นแหล่งพลังงานในการอุ่นให้ความร้อน เพื่อเพิ่มอุณหภูมิของน้ำจากอุณหภูมิของน้ำปกติที่ 30 องศาเซลเซียส เป็นอุณหภูมิของน้ำล้างขวดที่ต้องควบคุม ที่อุณหภูมิ 90 องศาเซลเซียส พบว่าต้องใช้พลังงานความร้อนในการเพิ่มอุณหภูมิมากถึง 60 องศาเซลเซียส

ขณะที่อุณหภูมิที่เหมาะสมที่สุดที่ได้จากการวิจัย ใช้น้ำมันเตาในการอุ่นน้ำให้ความร้อน เพื่อเพิ่มอุณหภูมิของน้ำ จากอุณหภูมิของน้ำปกติที่ 30 องศาเซลเซียส ขึ้นเป็นอุณหภูมิของน้ำล้างขวดที่ต้องการควบคุมที่อุณหภูมิ 86 องศาเซลเซียส พบว่าต้องใช้พลังงานความร้อนในการเพิ่มอุณหภูมิ 56 องศาเซลเซียส

จากผลการวิจัย พบว่าสถานะที่เหมาะสมที่สุดที่หาได้จากวิจัยใช้อุณหภูมิต่ำกว่าสถานะปกติของโรงงานเท่ากับ 4 องศาเซลเซียส

$$\begin{aligned} \text{คิดเป็นร้อยละที่ลดลง} &= \{(60 - 56) / 60\} \times 100 \\ &= 6.66 \end{aligned}$$

จากข้อมูลในช่วงเดือนมกราคม – ธันวาคม พ.ศ. 2553 พบว่า สถานะปกติของโรงงานใช้น้ำมันเตาเป็นแหล่งพลังงานความร้อน ในการอุ่นไอน้ำสำหรับใช้ในกระบวนการล้างขวด เฉลี่ย 5,160 กิโลกรัมต่อเดือน หรือ 61,920 กิโลกรัมต่อปี จากราคาของน้ำมันเตา 23.50 บาทต่อกิโลกรัม

$$\begin{aligned} \text{คิดเป็นราคาน้ำมันเตา} &= 61,920 \times 23.50 \text{ บาทต่อปี} \\ &= 1,455,120.00 \text{ บาทต่อปี} \end{aligned}$$

ดังนั้นเมื่อสถานะที่เหมาะสมที่สุดที่หาได้จากวิจัยใช้น้ำมันเตาลดลงอีกร้อยละ 4.40

$$\begin{aligned} \text{คิดเป็นราคาน้ำมันเตา} &= \{(100 - 6.66) / 100\} \times 1,455,120.00 \text{ บาทต่อปี} \\ &= 1,358,209.00 \text{ บาทต่อปี} \end{aligned}$$

แสดงว่า

สถานะปกติของโรงงานใช้น้ำมันเตาเฉลี่ย	1,455,120.00	บาทต่อปี
สถานะที่เหมาะสมที่สุดที่หาได้จากวิจัยใช้น้ำมันเตาเฉลี่ย	1,358,209.00	บาทต่อปี

ง.2.3 ต้นทุนรวมที่ใช้ในกระบวนการล้างขวด

$$\text{ต้นทุนรวมที่ใช้ในกระบวนการล้างขวด} = \text{ต้นทุนสารเคมี} + \text{ต้นทุนพลังงาน}$$

สถานะปกติของโรงงาน

$$\begin{aligned} \text{ใช้ต้นทุนรวม} &= 1,513,623.00 + 1,455,120.00 \text{ บาทต่อปี} \\ &= 2,968,743.00 \text{ บาทต่อปี} \end{aligned}$$

สถานะที่เหมาะสมที่สุดที่หาได้จากวิจัย

$$\begin{aligned} \text{ใช้ต้นทุนรวม} &= 1,284,348.64 + 1,358,209.00 \text{ บาทต่อปี} \\ &= 2,642,557.64 \text{ บาทต่อปี} \end{aligned}$$

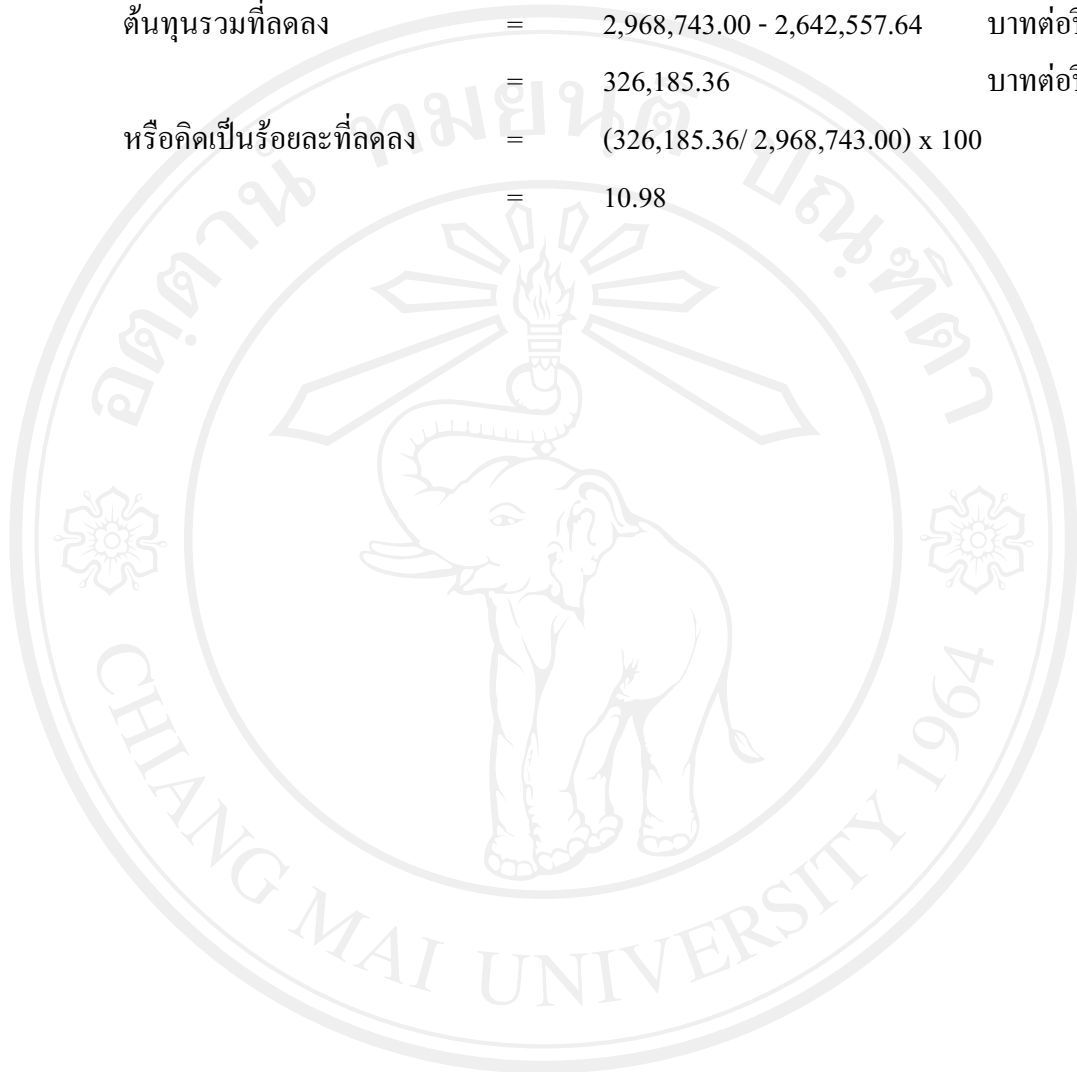
เมื่อคิดเป็นความต่างของต้นทุนรวมที่ใช้ในกระบวนการล้างขวด ระหว่างสถานะปกติของโรงงานและสถานะที่เหมาะสมที่สุดที่หาได้จากวิจัย พบว่า

ต้นทุนรวมที่ลดลง = 2,968,743.00 - 2,642,557.64 บาทต่อปี

= 326,185.36 บาทต่อปี

หรือคิดเป็นร้อยละที่ลดลง = $(326,185.36 / 2,968,743.00) \times 100$

= 10.98

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright© by Chiang Mai University
All rights reserved

ประวัติผู้เขียน

ชื่อ-สกุล นางสาวกาญจนารณ์ บุญนาค

วัน เดือน ปีเกิด 2 กุมภาพันธ์ 2527

ประวัติการศึกษา ปีการศึกษา 2545
สำเร็จการศึกษามัธยมศึกษาตอนปลาย
โรงเรียนพระหฤทัย จังหวัดเชียงใหม่

ปีการศึกษา 2549
สำเร็จการศึกษาปริญญาวิทยาศาสตรบัณฑิต
คณะวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่

ประสบการณ์การทำงาน ปี พ.ศ. 2549 – 2554
ตำแหน่ง นักวิทยาศาสตร์
บริษัท เชียงใหม่เบเวอเรจ จำกัด

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright© by Chiang Mai University
All rights reserved